

Edebiyat Defteri

DU_RU -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
27 Ocak 2022 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Akşamları Bilirim

Ayrılık hüznü yaşatan yağmurlar bilirim
Islanan yanakta sevda bulutunun geçtiği
Gün batımı kızıla çalan akşam güneşinin
Ufkun başında buz mavisi aşkların eridiği
Portakal çiçeğinin solduğu akşamlar

Dantel gibi işledim sevdayı o akşamlarda
Her ilmekte yakan sancıyı, tuttuğum nefesi
Tutmadığım bakışları, dik, boşalan yaşları
İnsanlığın utanmışlığını, vedaların en tatlısını
Menekşelerin boyun büktüğü akşamları

Sonu gelmemiş akşamın yalnızlığında atan yürek
Ayazda kalmış çocukların avucundaki kırıntılar,
Sokaklardan yayılan yaşanmışlık kokusunun tadını
Etek'deki dökülmeyen taşların ağız dolusu ağırlığını
Kasımpatı morunun ... Bilirim
Gönüllere yansıyan mavi akşamlarını da bilirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338042/aksamlari-bilirim.html>

Kronoloji (1)

Önce okuyun. Sonra karar verin.

Zamanı bilmiyorduk
Tarihin de gösterdiği gün önemsizdi
Derdimiz dertsiz kalmak değildi
Doymak yeterdi
Ve mutluluk bizde dört duvardı

Evimiz badanalı, hasır kaplı tavandı
Çatı kavak ağaçlı ve sürekli akardı
Balkonda örtme aşağıda tulumba
Çamaşıra sürekli kazan kaynardı

Senede bir kalaycı var mahalleden,
Tas tabak hepsi geçerken elden
Mutluluk toplardık küçük bahçeden

Dut ağacında urganımla salıncak
Köpeğim Kara hepimize oyuncak
Yersek erzağı yarın ne konacak
Tüm derdi buydu garip anamın...

Babam;
Elinde ekmek, yüreğinde ince sızı
Gelirdi evine, çocukların yıldızıydı

Biz de yıldız toplardık sırtında odun
Tıraş olurken bize de köpük sürerdi
Aynasından bakardık dünyaya
Bir an bile "off" demedi yıldızlarına
Severken kucağında

Annem; yüzünde gülücükler gitmez
Mutluluk dağıtmaya gelmiş dünyaya
Huzursuz tedirgin benzer babaya
Acı dolu yüreği hep kaynardı.

Hiç duymadım kahkahasını!
Millet güler onun tebessümü yok
Yanında huzur olmadan gülmezdi
Arkadaşı çocuklarıydı annemin

Yaşayanlar yaralı aslan misali der
Gülmekle küremek arası nefesler.
En çok yıldız topayan annemdi
Sonrada ben gelirim, emindim
Mahirdik toplamakta.
(B)elaları ve türlü olumsuzlukları

Çocuklar acıktı mı anne derdi
Kalan zaman da sokakta gezerdi
Vakit dolmadan sofrayı hazır ederdi
Nerden bulur anlamam bereketi
Doyan sofrayı terkederdi

Akşamları dut dalına lamba asardık
Balkonda oturup çay keyfine sardık
Ateş böceği hiç bırakmazdı ışığı
Mutlulukları hep umutla kardık

Tulumba zemzeme benzer sulardı
Buz gibi akar hiç kumu da olmazdı

Envai çeşitte sebzemiz hep olurdu
En çok kelek severdik acuru boldu
Beyaz gülümüz vardı lakin tez soldu
Aşısı tutmadı gülün, onmadı.

Derken hepsi başladı dökülmeye
Demek böyle oluyordu ayrılıklar
Bir kaç gün arayla ayrıldı güller

Anne gözyaşlarıyla yıkardı odaları
Bir daha eski kalabalık olmaz derdi
Daha da olmadı mutluluk dolmadı
Olmadı dediği gibi, yıldızlar gelmedi

Okudular, sevdiler asker oldular
Hepsinin rütbesi vardı omuzdalar
Mutluydular, analarını sordular
Bayram eksildi arayanlardan biri

Bir yıldız kaydı şهادetiyle uçtu
Kalanlar da üniforma giyip çoştu
Hepsi oğlan hepsi birden koştı
Anayı zaptetmek istediler lakin
Yıldızının biri yoktu. Kucak boştu

Ana yaralı. Ananın gözü yaşlı
Ana gözler sürekli yolları

Büyük adam oldu o küçük yıldızlar
Torunları getirip verdi gelin kızlar
Birine adını verdiler yıldızının
Adıyla ünlemedi torununa
Demedi şehitin adını söylemedi
Karam diye sevdi incitmedi

(I)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338147/kronoloji-1.html>

Kronoloji (2)

Kronoloji 1 devamı...

Günlerden Cuma Mart'ın yirmi dokuzu
Anasının iki gözü, karası, garip kuzusu
Davul sesi sanki
Huzursuz canların kalp vuruşu,
Sessiz ve ürkek adımla yüyüyor,
Kışlaya varmak son arzusu
Zifiri karanlık.
Elinde silahı, matarası
Gecenin şavkında üç beş piçin baskısı,
Operasyon dönüşü gece,
Sanki doğum sancısı.

...
Söz konusu canlar değil,
Geride bıraktığının yangını
Ölüme yürüyor on altı yiğit,
Memleket sevdalısı
Kartal bakışlı Mehmetler,
Satılmış hainlerin heyulası

...
Sabah aramıştı anasını,
Dedi "yarın anam gelirim dua et"
Allaha emanet etti anası,
Niyazla "Allahım merhamet
Kaderinde varsa oğlumda şehadet
Sana sığınıyorum
Eyy Rabbim rahmet et"

...
Islık sesi tepeden şakladı !!
Ardı kesilmez, başladı ölüm ateşi
Karşılık verilir, hemen siperdeler
Serdirler oraya üç beş leşi.

..
Zamanla tek tek düştüler,
Düşenler can değil evlerin güneşi
Hangi ocağın kuru oldu bilinmez
Kimisi baba, kimi çocuk, kimin eşi

...
Haber aldılar şehadeti,
Soldu yürekler, gözler doldu
Sabah olmadı o gün,
Her biri bir yıldız oldu.
Nice komutanlar geldi eve
Gelmeyen bir yıldız O'ydu.

...
Dizleri tutmadı, anasına bakmadı,
Yeniden yeniden nefes almadı

...
Gülerken görmediler daha
Yüreği yanık kadını
Hiç seslenmedi, bağırmadı,
Su ile ramazanı tamamladı.
Adını uykuda sayıkladı,
Dayandı lakin yıkılmadı
İncinmesin kimse diye, adın anmadı

...
Oğlu aradığında aklına şehadet gelmiş
Dua etmiş ancak kimseye dememiş

"Dilimden oldu, ölümü çağırdım" demiş
O günden sonra kimseyle konuşmamış
Soluk alanlara ana olmuş.

...

Dedim "Anam ölümü sen mi yarattın?
Kaderi çizmek sana mı kaldı?
Piçe mermiyi sen mi sattın?"
Neden susarsın ne yemez ne uyumazsın
Kalanların suçu ne neden konuşmazsın
Öyle ise hep gidelim dağlara,
Mor sümbüllü dağlar bizim
İntikam diye yanalım dizim dizim
Bir şehadet yetmemiş anlaşılan
Kalanı da gönderelim
Anam lal olma ...
Günahı bizden çıkarma!

...

Evlendiler, güldüler.
Ana öksüz ...
Geldi gelinler kucaklarında çocuklar
Ve ilk kez o zaman güldü, uçtuk...

...

Konuştı sessizce "Kara'm"
Kaşı karam, gözü kara boncuk
Baktı balasına, gülüyor çocuk
Yürekten tek kelime "Karam!"
Yıldızına "karam" derdi severken
Adını da demedi karam derken

...

Bir sabah uyandın erken
Çocuk beslenir, annem dua ederken
Karası ile bulduk konuşurken

...

(II)

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338268/kronoloji-2.html>

Memleket Yağardı Karlara

Ay ışığında gündüz olurdu Yurdum,
Memleket yağardı karlara yudum yudum

İnsanlık varken memlekette dereden sevinç akar,
Geçtiği yerde gönül yıkar, zemheride donmazdı çaylar.

Hep sıcak olurdu seni tanıdığım sokaklar.
Üşümezdi çam ağaçları,
Salladıkça çoğalırdı tepemizden düşen ışıklar.

Paranın olmayıp da insanlığın zibil olduğu zamanlarda,
Çocukluğumda mevsimler köreldi tavuk karası ufuklarda.

Buz tutan nefeslerin mi kokusu yoktu,
Yoksa nefis mi olmuyordu bilemedik.
Açlıkla terbiye olduğumuz kara gecelerde yanmazdı lambalar,
İnsanlık ıslandı, sevgiyle beledik.

Bir odun, beş kömür sayardık
Ona ödünç verirken meşeyi
Ne hikmetse hiç geri almazdık
Tuğla kızılı sobada yaktığımız neşeyi
Karşılığında soğukta kalmazdık.
Yeşerirdi hayatlar, maya tutardı.

Gaz lambasının körsen ışığında,
Karanlık odaya geçmezdi
Memleket yağın soğuklarda çocuklar

Uzun olurdu geceler,
İçi geçerken sobada,
tüm kardeşlerin tek yürek olduğu yataklar
Ayağı ayağıma değen canlar vardı yorgan altında buz gibi,
Soğuğa yenik sobanın yanında çoraplar delik idi,
Sıcak kardeşlerimin kanları çekilirdi.

...
Donmuş tulumbadan zemzem misali su fışkırır da
Canlarla sabah ezanında abdest alırdık, memlektim karlarda!

Herkes bildiği vaktin namazında bana hep akşam düşerdi soğuklarda
Memleket yağardı gündüz karlara
Uzun ve donmuş kavaklardan
bakardı gün ışığı, buzdan sıcak memleket vardı ayazlarda.

Ne çok kartopu oynardım,
Komşumun sıcak sofrasından çatıya atlayıp,
Boncuk gözlü köpeğimle küllerden adam çıkartmayıp;
Ders, kitap, cennet hayallerimizden geçmezken
Dualarımız vardı takırdayan dişimizde.
Evimize bir tas sıcak çorba kokusuyla nur inerdi,
ailedeki işimizle

...
Ne çocukluğum kaldı karlarda, ne de hayalleri
Bir köşe başında tanıdım çocuklarımın ninesini.
Yine memleket yağıyordu
Yakalamak için sokak lambasında kaçan ışık hüzmesini
Dahlimiz olmadı, geleceğe bakarken.

Dolunay izlerken ve yıldıza giderken
Hiç yaşamamış gibi bu dünyada
Ömrümüz geçmiş sanki Mars'ta
Memleket yağardı gönlümüze

Memletim yağardı yağmurlarla
Gözümüz ve gönlümüz sevdamızda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338377/memleket-yagardi-karlara.html>

Şimdi Yaşamak Vardı

Ölümün uçtuğu yüksekliğin altında
Uçsuz bucaksız hayallerin üstünde kanatsız gezerken yaşamak vardı.

Ey sevgili
Kasım ayının kuru yapraklarında,
Gazellerin uçtuğu,
Güzellerin de uçuracak birini bulduğu hazanda,
Bebegini emziren annenin duygularında
Cennetin kokusunu alarak dokunan insanlarda yaşamak vardı.

...
Çiseleyerek yağın bir rahmetin huzurunu topluyorum sokaklarda.

Şimdi yaşama hevesim aktı.

Ölesi bir zenginliğimin yoksunluğu ve akdığım nefesin damarımdaki varlığı ile yaşamak vardı.

Kan olup akmak istemedim yürekte,
nefesimin huzuru bozulmasın diye.

...

Eyy nur yüzlü ilhamımın kaynağı...

Sana söyleyebilecek hiçbir şeyim! var da konuşmak yoruyor bazen,

O kan kusturan hiçbir şeyim! yük olup dökülmüyor dudaklardan.

Gözlerimle anlatsam o hiç bir şeyi.

Gözlerimde kalan son hayalleri saklamadan ve parmak uçlarımda kalan dermanımı kullanmadan,
Yaşamak vardı kanatlarında.
Çırpma kanatlarını, düşmesin yaşama hevesim.

Yağmur yüzlü ilham perim

Dışarıda deli gibi bir yağmur var demeyi isterdim lakin ıslanan sadece benim.

Yağmur bir bana mı yağıyor yoksa toplandıkları göğsüm hüznün sokağının çıkmazı mı?

Sesler azalıyor mu bu sokaklarda kaybolan çingirak ve çocuk seslerini duymuyorum.
Gelmiyor kahve telvesinin ayak sesleri.

Duymuyorum dudaklarındaki tebessümü ve dokunamıyorum kokularına artık.

Bu Kasımların özelliği sanki,
Hissettirmiyor kursağımdaki yaşam hevesini.

Şimdi yaşamak istiyorum falımda çıkan pegasusun kanatlarında !!!

Huzur diye çalan nakarat olmadık bu kasvetli şarkılarda.

Hep segah hep uşşak idik notalarda.
Kadanın iz bıraktığı dudaklarda şimdi yaşamak istiyorum

...
Yaşamak var şimdi.

Huzuru ve ispiyonu dünyası ile terketmiş, kalan üç puştun olmadığı sakinlikte.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338479/simdi-yasamak-var-di.html>

Ayazınla Bakma

Yürek yangını dumanlıdır çocuk

Ayaz gözlerinde sır tutamazmısın
Hayallerini gizli tut soldurmasın

Kahve gözlerini nemli bırakma
Durul artık, dert olup dışa akma

Üşümesin Ayaz gözlerini açma

Nazar ettiler düştü kuru yaprak
Yüreğimiz yanık, gözlerin ağlak

İçimizdek nehir daima çağlak
Üşütme ruhundakini ayaz gözlüm

Söyle bana yüreğin nerde yandı?
Nerde attın içindeki taze çocuğu

Hazan mevsimini ayaz mı vurdu
Yüreğine ektiğin fırtınada mı kurudu

Tazelik bırakmaz zamanla kaybolur
İnsanı zemherinin ayazında can bulur

Bir de mazlumun duasında ...
Ürkütme acıları, dilindekini kaçırma.

Ürkütme acıları düşlerinde kalsın,
Duyuramazsın çığlığını çocuk
Yüreğin buz olmuş gözlerin soğuk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338581/ayazinla-bakma.html>

Melankoli

Körsen yanan sokak lambasından
Şule düşerdi dalgalanan aklıma
İlki ve sonu idi bakışım
Zülüfleri dağılmış komşu kızına

Ilıktan kaynara geçen zehri aktı
Sebepsiz bir keder çöktü,
Yavan yüreğimde meşale yaktı
Bedenimi sardı ateşi, tortu bıraktı

Ne gitmeler oluştu o şimşek çakmasında belirsiz,
Hazin hikayelerin gelişinde oluşan sessizlikle gözlerim fersiz

Gençlik başa bela oldu o gün,
dağlar bulanık baktı şahikasından
Kaderimin değiştiğini sanmıştım
bakarken endamı ile arkasından

Salmış zülfü yarı,
Salınırken kuğu misali kavurdu derimi,
İçerimi kapladı
Kaynar kazanlara saldı bedenimi

Kimdi bu kanatlı!
Amam Allahım tanımadım!
Ürperdim, dört mevsimi yaşadım.
Kafamdaki sesler, sanki mezarımı kazdı
Kıştı, baharım hazandı, o an kaderi yazdı

Göğsümdeki ağrı ne?
Perde indi gözlerime
Belki ince hastalık belki bir sızı.
Bildim o an, aşına.
Şimdi olmayan komşumun kızı.

Önüme serilen hayatın kendisiydi,
Belki de ömrümün efendisi

...

Adımları gitmez mi insanın?
Basmıyordu yere ayaklarım!

Uçuran sanki görünmez kanatlarım
Niye bastığım toprak olsun ki,
Olursa uçan atlarım, olmazsa atlarım.

...

Artık aşk zamanı gelmiş,
"Tanrı(!) misafiri" olarak

Daha girmez gönlünden içeri
Ne kışı ne yazı ne de kederi
Niceleri geçti lakin gönül geçmedi

Artık anılarda kaldı
Mevsimi bahardı ...
Ve bıraktığı eserin adı
Melankoli ...

Kaynak:

Dilber

...
Dökülür dalında gönlüm hazanı,
Kızıl saçlar ateşinin kazanı
Uluyan kurtlarım gece azanı
Hercai, zarar olduğum dilber

Yürek yakan kokusu, kahve gözler
Boyun büktüren, can alıcı sözler
Dumanlı nefesi masumca özler
Sevgisinde karar olduğum dilber

Siyah gözbebek avize, güneşim
Zamansız tükenen sönmüş ateşim
Kıskanır sürüden kaçan serkeşim
Buklesini tarar olduğum dilber

Kaç zaman oldu, tanıdım, nakışlı
Her daim yolcu, buğulu bakışlı
Alev gibi saçlar ırmak akışlı
Yokluğunda arar olduğum dilber

Sükun ile yüreğinin vuruşu
Canımdan candır endamı duruşu
Bebeksidir, sakindir dokunuşu
Hayallerde sarar olduğum dilber

Ufuktadır, gölgesi düşer yere
Serencamım, çırpındırır bin kere
Ay misali yüksek, dönmez kedere
Zarlarında kumar olduğum dilber

Aşk mı, sevgi mi, yoksa şıp sevdi mi?
Kanımda akan aptallık! Deli mi?
Tenimde gezer hep, sabah yeli mi?
Gözlerimde arar olduğum dilber

Anlatmadım içimde olan derdi
Sözü narin, bendeki beni gerdi
Yürekte goncayı önüme serdi
Bakışında naçar olduğum dilber

Bilir halimi ser verir, ses vermez
Beklesem de yok beyhude, gelmez
Öfkeli konuşur da öfkelenmez
Varlığında sarar olduğum dilber

Adında sevda var edasında hep kur
Zaman uçarı ümitvari, vakur
Edep konuşur kelim ile vurur
Yokluğunda karar olduğum dilber

...
Alev saçlarında yanıp
Avuçlarında kaldığım insana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338843/dilber.html>

Darağacım

Düşünceler çöl kumları üzerinde yılgın, bedenimi sarıyor,
Kalbimde bir tutuklu kendini hapsetmiş, darağacında sanıyor.
Renksiz yanımın çaresizliği parlıyor, gümüşi ışık sessiz dibine kanıyor.
Ruhumu ilmek ilmek boğan nefesin darağacındaki gölgesi yanıyor.
Unutulmuş zamanın çokluğu, hayat bitiyor
Kupkuru daldan çıkan alev gibi yok edici ölüm tütüyor.
Kan kokusu sarıyor ruhumu, ne sıcaklığı hissediyorum ne kumu
Özgüvenin eteğinde kırılğan tenim ve yüreğim ölüme yeniliyor,
Hasat toplamadan hazan geldi, güz günleri yüreğimize ayazla esiyor.
Simsiyah gecenin koynunda nisyan, terk edilmiş boşluğun civıltısı giyinik.
Ve sessiz harfler çıplak,
Darağacıyla bütünleşmek için tüm çabam.
Bir nefeslik sigara dumanında uçar adak ağacının kanatlı sevinci,
Darağacının soğuk yüzü yanında çırpır kanatlarını,
Her nefesin sıcaklığında adak ağacım düşerken dermansız darağacım yükselir.
Simsiyah boşluğun sessizliğidir nisyan! Hiç hatırlanmadan
Sersefil gururu tekrar ölür darağacının ilmeksiz ve titrek boyuna geçen soğukluğundan
Ve gölgeleri kaybolur, kirli elleriyle dokunan bedenin siluetinde aşkın
Bir nefeslik duman çıkar yalancı dillerin düzensiz çığlığı ulaşır yüreğimin darağacına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338954/daragacim.html>

Yangınım Oldun

Yangınım Oldun

Duman duman nefesin olup akmak var içimde,
Pamuk tenine çiğ damlası gibi dokunmak,

Lepiska buklende rüzgar olup saklanmak istiyorum
Segah makamında fısıldamak.
Kulaklarında coşmak varken
Hüzünle yeniden yeşeriyor kırılğan gönül.

Hicaz makamından korkuyorum kanatlandırır diye.

Anka kuşum olursan gelme yanıma.
Özgürce koş hürriyetin esaretinde,
Aç kanatlarını konma dalıma

Konma gönlümün kaf dağına Gülüm.

...

Uçsuz sahrada kum tanesiyim,
Kaybolan yıllara diklenen silinmiş silüetlerin varlığında,
Hiç acılanmadan yaşamak
Hevesim soluyor yokluğunda.
Acımanın sınırında kalan
Diklenmelerim var sende.

Hiç yere düşmeyen düşlerde koşan
Kaf dağından aşır, umutların estiği
Boranda, yar'da kayboluşlarım var.

Sana esir kalmayı beklerken özgürlük geldi kanatlarından,
Nazarsız gözlerin serbest bıraktı yangınımı,
Gönül düştü bahtıma!

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339064/yanginim-oldun.html>

Gittiğimden Beri

...

İçerimde yazlar baharlar zemheri
Süzgün bakışlarda gözün söndü ferî
Doldu! taşı da, yağmur yüklü boncuklar
Kahve gözlerinde söndüğümden beri

Ömrümüz üç beş tatlı söze mi kandı
Gönlüm talan, yaralı, kuytuda yandı
Çınar misali geçmiş zamanda kaldı
Kahve gözlerinde çöktüğümden beri

...

Saçında savrulmak için mi beklerim
Gelmezsen ayları mevsime eklerim
Mevsim hazandır, ilkbaharı isterim
Kahve gözlerinde gittiğimden beri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339274/gittigimden-beri.html>

Avuçlarında Ölmek Vardı

...

Ellerinde ölmek vardı,
Turuncu göğün dağ başını kapladığı anda
Sırların ifşa edilip
Yeryüzüne dağılan sözlerin bittiği handa
Solukların tükenip
Ruhun gittiğini anladığı zamanda
Avuçların arasında dizlerin üstünde
Kıvrılıp ellerinde ölmek vardı

Günahtan sıyrılıp
Çıplaklık giyinmek istiyorum masumca
Dokunulmamış hayallerim
Kirlenmiş dünyadan kaçmakta
Herdem hercai olan gönül,
Bi koşu gökkuşağının yanında olmakta
Avuçların arasından sızan kan rengi
Ölüm üstüme mi koşmakta?

Kuyruğuyum uçurtmanın
Hayata dokunmadan yaşayan
Ellerinden zevklenene ve
Dizinde ölmek isteyen
Uçurtmaya bağlı kuyruk misali
Özgür forsa isem madem
Gözlerinin sıcaklığında ölmek varken
Avuçlarımda ölme

Güzelliğine bakmakla
Kararacaksa gözlerdeki mercan
Boynuna atılıdır,
Yudumlanmış sevginin esiri bu can
Yar için esarete,
Hicranım diye katlandı ise biçare insan
Avuçların arasında dizinin kenarında,
Ölüm beklentisidir heyecan.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339441/avuclarinda-olmek-vardi.html>

Vardı

...

Bir vakit doğmadan yüreğim vardı
Nasıl yaşamışım. O'nsuz dünya dardı
Minicik elleri, doğarken elimi sardı
Dua ile, ezan ile, sadası ah-u zar

Baharın sesini yağmurla mı duyuyor
Kokusu ruhumun, bakışı gönül yuyor
Elleri elimde minicik kuzum uyuyor
Düşümüz akl-ı mead, duamız ah-u firaz

Millet uzayda, biz de saç yolmakta
Tepemizde gök delik, içi dolmakta
Zaman geçmez saatte, düşler solmakta
Çabuk mu geçtik, ömr-ü dem olmakta

Geçmişim ile geleceğim yanımda
Her adımında kibir, akar kanımda
Yokluğu azap, gitmezse canımda
Akl-ı mead duası ile ah-u zar ederiz

...

Sada; ses avaz
Ah-u zar; Ağlama inleme (ahüzar)
Yu(mak); yıka-mak
Ah-u firaz; Ah edip inlemek,
akl'ı mead; âhirete değer veren akıl
Öm'rü dem; ömrün geçmesi, olgunlaşması

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339599/vardi.html>

Ahirim

Bir kadınla bir kaç çocuk mu
alında yazı?
Heyhat beyhude geçti,
ömrüm yazı*
Su ile kaderime çiziyorum
iki satır yazı
Baktığım mezarım mı
İki kürekle yapılmış kazı.

Derdim idin, dertsiz kaldım
Azad oldu derdim, derman kıldım

...
Ne dünyanın nimeti, ne ahirim kaldı.

...
yazı: yaban,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339724/ahirim.html>

Ömür Geçti

...
Ömür aktı, nehirde su misali
Makam edindik olduk müdür vali
Adaletten koptuk işimiz hayali
Güldü geçti ömrümüz, güldürmedik

Harcadık ömrü çoluğa çocuğa
Tükettik yolu nefese soluğa
Bindiğimiz ne, sandal ile kayığa
Günah mı doldurduk da yüzdürmedik

Ne öğrendik dünyada söyle hadi
Üç beş kelime, insan olan fani
Allah verdi rızkı, biz O'na kani
Kader bize güldü biz gülemedik

Saldırdı dünya öfkeyle hırs ile
Namuslu olduk edeple ırz ile
Arsız olmadık kadınla kız ile
Asla al ile insan küstürmedik

Kimine baktık nazarla yıktık ezdik
Yemedik yedirdik aşkla gezdik
Gün oldu sevdik gün oldu gerildik
Hayatı canlara kolay sevdirdik

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339915/omur-gecti.html>

Kara Kızın Rüyası

...

Bir gariptir kara kızın rüyası...
Bir lokma ekmektir helalinden
Beklentisi olmadı hiç el alemden
Bir hırka bir döşek varsa yanında
Mutluluk gebedir kara kıza.

Saçını okşayanı bile olmamıştı.
Küçük yaşta öksüzdü kara kız
Baba demedi ama ...
Anayı bilirdi son zamanlarda.

Bu gece farklıydı uykuda kara kız
Anası geldi, dizini kırdı yanı başına
Kınalar sürdü eline gözüne kaşına
Sıcak tasla gelince, tuzsuz aşına
Misafir etti rüyada ana'yı kara kız

Kaşık kaşık yudumladı anasını
Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Vefasızlık vardı,
Hep içine korku
Kıvrılrsa kucağına, ilk suali zordu
Hemen cevap istemez, kenara kordu
Nefes çıkmadı, Ses yok oldu birden
Ana! diye haykırısı geldi kara kız

Amel ile rüya mı, rüyada amel olmaz
Misafir etti rüyada ana'yı kara kız
Bir çift gözde kayboldu karasız.

Uçurumlarda dolaştı koşarak
Siyah saçını mı okşadı ana kadının
Saçı mı parmağa dolaştı
Dolaşan yokluğun kendisi mi?
Cevabın yokluksa kadın!
Anası terk eder mi?

Kaşık kaşık yudumladı anasını
Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Uykuda yağmur sesiyle geleni gördü
Ana olmasa da yanında sevgi ördü
Anasızlık vardı, kaderi kördü
Ağlamazdı haline, kelamı bir sözdü

Neden dedi kara kız. Neden?
Çekmez mi sanki dünyada eden
Kuru ekmekle gelişen beden
Analı sevgiyle de gelişmez mi?

Ana yutkundu birden, dardı yeri
Bir çırpıda gitti iki adım geri
Kayboldu gözlerindeki ferî
Kanatlandı birden uçtu kara kız

Kaşık kaşık yudumladı anasını

Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Son oldu bu geceki vuslat
Olmadı rüyada gelen haslet

Ne ameli yapabildi cennet için
Ne cenneti gördü ameli için

Rüya içinde rüya olmadı kara kız
Ayıkken rüya görmedi kara kız

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340394/kara-kizin-ruyasi.html>

Ölüm Gerek

Bir ölüm hikayesi

...

Fukaralığın çok, zenginliğin bilinmediği zamanlardı.
Ne kitap olurdu ne defter
Ne de para harcayacak yer.

Bazen biz çekerdik bazen de at
Her gün yaşanıp giderdi hayat.
Evimiz bahçelik, boyalı tek kat
İçi geniş, sıcak, huzurlu ve rahat.

Bir elimde yufka dürüm, içinde yeşil soğandan iki dal,
Diğer elimde her ısırdığımda suları akan
Kızıl elmam olurdu ikindi vakti.

...

Acıkmışlığın ötesine geçip mide guruldamaya başlarsa insanda
Bereketin içinden sefillik doğar Nisan'da
Açlık kadar acı yoktur hayatta.
Ne susmayı bilir ne konuşmak o anda.

Açlık yok oluştur, kahroluştur,
Hatta varoluştur

Hiç sanmam denediğinizi,
O zevki yaşamayan bilmez dediğinizi

...

Top oynardık o vakitler.
Dersler bitmiş olurdu okuldan sonra.
Ayakkabımız yoktu top için ne de spor elbisemiz olurdu.

Her mevsimle eskirdi ayağımızdaki kundura.
Eskimese ne olurdu ki,
Zaten büyüyordu ayağımız.

...

Şubat'ta 34 Haziran da 35 olmuş ayak.
Kasımda 37 değilse 36 kesindir. Sürekli büyüyoruz azizim

....

Şeftali zamanıydı, okullar tatil sonu açılıyor.
Kahraman askere gitmeye karar vermiş,
Kapkara saçları sıfır numara kesilmiş
Sanki kafa derisi kazınmış ...

Yeni işe başlamış genç memur,
Anadolu'nun küçük ve sevimli ilinde şevkle çalışırken bir oğlu olur.
Maaşı az mutluluğu çok lakin çocukta sorun var.

...

Omiriliğinde delik var.
Hem de göbeğinin dengine gelen sırt bölgesinde
Bu hastalığa miyela menigosel diyor doktor,
Belki de yazılışı farklı telaffuzu farklıdır.

...

1990 yılların başında tıp bu kadar ileri değil malum ilimde
Fakülte hastanesi üç saatlik başka ilde,
Şehir hastanesinde uzman yok, ameliyat gereklide...

Devlet baba ödüyor lakin
Cepte para yok

Yol parası çok
Vasita yok
Kalbinde hançer sırtında ok

Hayatın yükü
hangi gerekçe ile iç sızlatmaya başladı
Hangi yalnızlık öncesinde kâbus tek başına geldi
Hangi dert yalnız yolculuk yaptı
Şimdilerde yol arkadaşı hepsi.

...

Refakat süresinin uzunluğu,
Anne çocuk emzirecek,
Anneye baba refakat edecek,
Vasita yok, vs vs en az üç kişilik ve on günlük meşekkat.

Bir şekilde hastaneye gitti.
Muayeneden sonra doktor söyledi.
Yaşamaz oğlan, derdi çok dedi.

Bu hastalık onmaz, öldürür.
Zaten yaranın altından sorası felç olur
Yürümez, basmaz ayak,
Bırakın kalsın üç beş güne ölür.

...

Yutkundu baba;
On aylık oğlan lakin belli günü ya üç ya beş
Aldı kucağına, bindi dolmuşa...
Sessiz, durgun ve doygun.

Yürek doldu
Tam kırk dakika ağladı soldu
Çıglıkları samanyolundan yankı yapıyordu
Yanında annesi çocuğun, O hiç susmadı zaten.

Düşündü anne;
El kadar et ama canlı ve aç, emmek istiyor, gülüyor
Her dokunuşta kahkaha atıyor.

Nasıl oldu bu?
Kupkuru tohumdan canlı ağaç çıkaran Yaratan bu çocuğa da sağlam vücut verse olmaz mıydı?
Olurdu lakin kader de vardı.
Şükretti ötesine geçmedi.

...

Akşam yemek yendi su istedi oğlan
Bir kaşık bir kaşık derken
Bardak dolusu içti
Mahzunlaştı yavrucak, durdu.
Bir ara güldü babaya.
Ellerini iki yana açıp sarıldı sanki
Minik kanatları çıkmaya başladı
Anne ye de bakıp el salladı.
Son defa bakıyor gibiydi.
Kucaktan inmedi o gece taa ki uyuyana kadar.

...

Gece yarısını biraz geçti zaman
Beşiğinde uyumaya başladığı an
Baba okuyor, anne hep çağlayan
Odanın cennet olduğu zaman
Kendi burda kanatları göğün ötesine uzanan
İşte ... Azrail (as) geldi
Gece aydınlandı,

...

Bir ses çıktı hıçkırığa benzer
Ve nefes durdu, hayatla beraber

...

Oğlan cennette artık.

Sorun yok.

...

O an uyku ağırlığını hissettirir artık.

Hem anne hem baba dualarla uyumuştur

Sen kurtar Rabbim

Sen daha iyisini bilirsin

Sabah gözlerini açtığında baba iki kere ağladı

Önce yavrusuna

Sonra kurtuluşuna.

...

Odanın içinde oğlan konuşur artık.

-Baba hadi cennette bekliyorum

-Annem seni de sordular burda.

-Artık canım acımıyor ve ağlamıyorum.

Ve her yer anne kokuyor.

Acıyla bakan gözler yok. Umut ta yok. Çünkü ne dersem oluyor.

-Dua ettim anne "kimse evlatla sınanmasın"

... !!!

Bir ölüm var bir de kurtuluş.

Yaşasa sakat olacak

Koşmayacak. Basmayacak

Yürek yanacak

Büyüdü mü altını kim temizleyecek

Can acıyacak

Okula nasıl gidecek

Anne baba ölse kim ilgilenecek

Soruların ardı kesilmezken cennet geldi.

...

Ölüm kurtuluş

Ölüm sevinç.

...

Bir çile var bir neşe var

řu an ölüp kurtuluş var

Sonuna dek seni sevip

En sonunda kahroluş var.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340517/olum-gerek.html>

Akşamlar

Gizliden sızı çökerse serinliğinde
Hüzzam kaplar çarşısını pazarını
Şehrin üzerinde sevdalık bulutlar
Mevsimsiz şarkılarını söylerken
Portakal çiçeğinde açar akşamlar

Sensiz geçen her günün sabahında
Günlük gezmelerin ikindi efkârında
Temmuz gecesinin ılık seherinde
Bitmek bilmeyen başlangıçlar olur
Karanfil gibi yağmur döker akşamlar

Gençliğimin aşkı, sevdamin ilmeği
Çocukluğumdaki hayalimin meleği
Akşam içmelerinin gidip gelen feleği
Renklerin dumura uğradığı anlarda
Şafağında solan kızılığdır akşamlar

Lepiska saçlarında goncalar açışın
Buklesini estirip rüzgârıyla saçışın
Kahvelerinden yayılan iri bakışın
Kıvılcım salar maviliklere ufuklardan
Sevdalı gönüllere yol olur akşamlar

Gittiğin ayazda hasret ateşin yanar
İçine dolsa akan yaşlar ancak yıkar
Çılgınlık dilsiz kalır kahve gözünde
Hazanın hüznü çöker gibi üstüne
Eylül sessizliğidir bitmeyen akşamlar

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340941/aksamlar.html>

Karanlıkla Konuşan Adam

Gözlerimde yalnız kaldın,
Terk ettiğin geceden
O kahve boncuklarımı yıkayan
Atıp gittiğin yağmurlara aldırmadan

O gün başladı konuşmalar

Yanmayan sokak lambasıyla
Adımladığım karanlıklarla konuşmaya

Dilimden düşmeyen heceye
Terketmeyen kabuslarım kaldı
Sokaktaki gölgen ile
Şavkın vurduğu peceye
Kaç kere gördüm aynı rüyayı
kaçı sığıdı bir geceye

Doyamadığım gölgen uzuyor sokakta
Kaç rüya sığar uykusuz voltama
Kaç hayal kanatlanır o manzaraya
Metaforların sayısı kaç
Oluşan kaçınıcı anafor

Soldu kaç kere gönüllerim
Kaç kere söylendim körsen lambaya.
Üşütme gölgeni
Yak kendini, hem de beni.

O gün başladı konuşmalar
Adımladığım karanlıklarla konuşmaya

Sokak lambası kapattı kendini.
Geçerken altından, seni aydınlatır beni yakardı.
Şimdi sadece gölgeni yakıyor.
Yanmıyor lamba
Ya da senden başkasına bakmıyor yağmur yüklü boncuklarım.

Gölgen uzadımı sokakta lamba susuyor.
Konuşmuyor

Dilleri kelepçeli, elleri lal.
Ayakları kör, gözleri aksak.
Hepimize biraz sağır
Mayasından mı
Darasından mı
Daha vakur daha da ağır

Kıpırdamıyor gölgen
Yanmıyor lamba,
Yine gölgen sokakta

Herşey yanıyor,
Yanmayan tek varlık bu lamba
Biliyor musun !!!
Herşey kül bırakıyor, artığı yanında

Lamba seni bırakıyor,
Yakmıyor
Ne külü ne artığı, saklıyor

Ne çok dert anlatıyor
Gölgenin uzadığı

Sessiz Sokak, ışksız lamba

O gün başladı konuşmalar.
Dün gece kayboldum uzayan sen de,
Yattım üstüne gölgenin.

Alıştım derken mavi gökyüzüne
O gün başladı hasretin
Adımladığım karanlıklarda
Yüzümü sürmediğim yüzüne

Halbuki çam kokulu saçlarında aldığım nefesimi kesen durum
Bakışın buğulu başın dumanlı
Gözlerin uçurum

Eteğin taşmış, ağır mı attıkların
Yine kafama değdi dilinle fırlattıkların.

Bu kez temiz, pak, kaynamış sanki aşın da
Eteğindeki taşlar yıkanmış gibi gözyaşında
Yine, yine çok konuştun!
Eteğin ağır, ... bana yine sağır.

...

Sokağın ortasındayım yine.
Sarıldığım gölgede kızılılık şerbetli sancılara belenmiş umutlar uçtu bedenimden.

Kabuslar biçaredir, benimle kalır, kanatsız kalır ve yine uçamaz

Kabuslarım budandır
Benimle kalır.

Kabuslar,
Gölgen,
Lambasız sokak

Uzanmış gri gölgenle konuşmalar alır
Desenli yastıklarda uyumam.
Kabuslarım yıkanır.
Gölgem sensiz gölgenle kalır.

Dört yanım ışksız Dört yanım Sen
Her yanım aşksız Her yerim uyanır.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341344/karanlikla-konusan-adam.html>

Diyetin Kanı Damlıyor

Ne yaptın giderken
Yoksun ya şimdi.
Geçmişini yanında mı götürdün?

Bir avuç kara yazgı bıraktın bir de kahkahanı

Subaşının hayat dersi veren kılıcından damlayan diyet kanı gibi,
Her damlası alnıma vuran
Ömürlük vefasızlık ile tek arkadaşı yalnızlığım
Yelesinde kuruyan çamura bulanmış yüklü günahlar var elde kalan.

Öyküsü ne deme!
Fırlamış cesedin havada parçalanmadan kendini görmesi sanki.
Yok oluş!
Hiçlikten öncesi yani.
Dünyadan kopuş yansıması.

Dualardan geri dönmeyi bekleyen tüketilmiş nefessin
Günah öldürürken hayatı tüketen harcanmış bedensin.

Sen giderken ne yaptın?
Nereye dokundun da nefesi kesik
Kan çanağı gözler bıraktın

Kaç alem değiştirdim sessizce. kaç!

Yüreğimin son neferini de yanında alıp, savunmasız gönül erini yalnız bırakıp.

Rüzgarından fırtına çıkararak ruhuma dolanan gülüşünü verseydin bari

Hiç yoksa
Bıraksaydın bir nebze kahkahandan

Odanda kalan sıcaklığını,
Lavantanın kışkandığı tenindeki kokunu,
Birini bıraksaydın anılara,
Kendini tazelesin diye

Duvarlar
Üstüme gelirken gökyüzüne kaçan anılar
Odanda pencerenin pervazına tutunan müstehcen gülüşün kalmış sadece.

Köşelere çarpan tebessümün ardında çıplak kalan günahlar saklanıyor şimdi.

Ne tarafa baksam çıplak yürüyüşü cesedin, yanında fettansı bakışın kalmış.

İzlerde günahının eserleri var,
Ardı sıra dudagından akan öpücüğün
kan kırmızı yere düşen hayali.

Dalga dalga lepiskaların kaldı
Yarı çıplak sulanmış kasımpatı
Bakmaya doymayan morluklar
Rengini ölümden almış karanfilin
Yanında menekşeler begonyalar

Ölüm çağırduğunda bile kavgasını yapan sen, kendinden kaçıp yalnızlıklara mı bıraktın şuh kahkahanı?

Ya ben!
Hani birlikte ölecektik
Hani Eros'un vurmadığı kalbini parçalayıp duvara asacaktın.

Nefessiz bıraktın
Astığın da anılardaki hezeyanın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341663/diyetin-kani-damliyor.html>

Dost Gönülde Buluşur

Yumuşak huylusun gönülden zengin
Gökkuşağından parlak buğday rengin
Dostu gördüm mü deniz gibi engin
Varlığıyla huzur bulduğum dostum

Er olan er, dost bağında yeşerir
Aşılmaz dağlarım dostla aşılır
Dost ağırlığı gönülde taşınır
Lal ise dilin, dost sana deşirir

Leyla'sı olmasa dili söylemez
Aşkı adem olan görür de demez
Mecnundur aşkına beden istemez
Dost dostun haline ölse gülemez

Olmazsa gönüle zorla girilmez
Gönülde dostun lafı da derilmez
Yarına küsüp gitsem de darılmaz
Dost yarenine gönülde karışır

===

DOST KALEMLER

...

Dost dostla hemhalse hazza varılmaz
Uyumsuz olursa dostluk kurulmaz
Gönüldense dostluk, kırmaz kırılmaz
Dostluklar güzeldir menfaat yoksa

Kardelen-1

29 Aralık 2020 Salı 23:34:44

===

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341812/dost-gonulde-bulusur.html>

Çeşm-i Yar

Taa kendisi...

Çeşm-i yarı gör! özünü doyurmalı
Akıtırsa zehrini derman kılmalı
Ruhgâr-ı al, gönül almalı, yanmalı
Hadde-den geçmiş sözü gibi endamı

Öyle mesut ki, eyler halimi çeme
Derd-i aşk söyletir beni, Kim O deme
Gayrı taşınmaz mı oldu yükü bende?
Aşk-ı nalandan an, ömr-i muhayyelim

Çeşmi yar. Sevgilinin gözü
Hadde. Altının şekillendiği elek
Ruhgarı al. Al yanaklı
Çeme. Aptal
Aşkı nalan. İnleyen aşk
Ömrü muhayyel. Ömür çürüten

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342156/cesm-i-yar.html>

Ey İki Gözüm

Çarşıda garipler sokağıydı burası. Mavi şemsiyelerin düşen gölgesinin serinliği vardı sokakta.

Çocuklar oynar, gölgelenirdik bankta.

Damağımda kalan tadıyla, yollar buraya getirirdi ruhumun huzur bulduğu masalda.

Ey Sen Kahve Gözlüm
Derdim idin, dermanım oldun.

Duyduğum iç sesim.
Gözbebeğim
Tenime üfleyen rüzgârım
Yangınım, kıblegâhım.

Şimdi yaralı kalbim çoktaan orta yaşı bitirmek üzere tırmanıyor surlara.

...

Aylar yılları kovaladı aklımda.
Bir ömür düşündüler ardından, gidip kalmak arasında geçen yıllar yangınımda.

Bu şehrin yıldızlarına uzaktan bile bakmadım yokluğunda.

Giderken şehirden, ceketim çantam ve içinde anılarım geldiler yanımda.

Geri dönmeyi düşünen gelmesin diye tembihledim herşeyi,
Anılarım kabul etti dönmemeyi.

...

Yollar bizi yıllar evveline götürdü.
Burnumun direğinde sızlayan kokun,
zift karası gecelerde yangının.

Lavanta bahçelerinden geçerken lepiska saçlarına dolanmıştı hayallerin.

Kahve çekirdeğim derdim boncuk gözleriyle ağlarken,
Cezveden taşan kaynamış kahve gibi birden boşalırdı yaşların.

Yılların yorgunluğu süzülüyordu kahvelerinden.
Şişmişti göz altı keselerin.

Bakmaya doyamadığım pürüzsüz yüzündeki solgunluk,
Yıkılan hayallerindeki yıpranmışlık, nice badireden çıkan gençlik aşkı,
Ne çok tükenmişliği görmüştüm.

...

Hayalleri vardı gençliğimin
Herkesten farklı edası
Panjur istemez bir oda yeterdi
Her şeyime yaren, ruhumda gezen.
Sen!
Daldığım yollarda omuz başıma dayanan, göğsümde ağlayanım.

Derdimin dermanı kahve gözlüm
Ruhuma üflenen alın yazım, kaderim
Amel defterimde son günahım!

Dediler ki sana; "bir gün beyaz atın nal seslerini duydu üstünde prensi gördü. Beyaz at ve sırtındaki prensiyle açılmış kollara atlayıp gitti"

İnanmadım lakin yalnızlığı da seninle yaşayandım.

...

Kokuların içinde en sevdiği lavanta

Korkuları yüreğinde,
Çiçeği sularken konuştuğu begonya,
lavanta aşk gelirdi ona

...

Rengin en koyusunda olan saçları lavanta kokardı
Aahh o lepiska saçların!
Omuzlarından aşağı saçılırken buklesi başlardı sarkan,
Nasıl sever kıyamazdım.

...

Solgun ceketin içinde ateş böceği gibi uçardın
Papatya ve sarı lale ile birlikte çiçek tarlasında kaybolur, melek gibi görünen kefen misali beyaz gömleğiyle dönerdin
yanık yüreğin ceketini elinde.

Her dönüşünde akşamın serinliği ile sevgi yudumlardım nefesinde.

...

Dediler evlenmiş atın sahibiyle.
"-Anlatabilseydim, görebilseydin, nasıl kırlangıç gibi süzüldüğümü yüreğine
nasıl ayaklarının ucunda kök saldığımı bir lavanta misali." derdin.

Kızdım, içerledim hatta çerledim.

Kandı, suya kanar gibi.
Parmağımdaya hayalleri kaldı.
Saçlarına dolandı parmağım
Saçında kaldı.

...

Ey sevgili

Dilemezse yaratanım dermanı kim verir söyle?
Sığdıramam yaşadığımı bin ömre
Ömr-ü muhayyelim idin sensiz geçen her sene
Ahlarım vahlarım çıkarken göğe sağanak olup yağmaz mı yere?

Ömrümün törpüsü,
Gönlümün muhabbeti
Ruhumun kadim dostu misafiri.

...

Yolum düştü yine memlekete
Hüzün sokağından geçtim
İlk defa sensiz
Yanımda utangaç gençliğim
Seni yadettim, ölmüşlerinle.

Yaşıyor musun?
Duymadım burdan! göçtüğünü
Demedi kimse öldüğünü
Çok özledim
Yüreğim yangın yeri

Gönlüme inen sevda yelim
Kara bahtıma ışsız nurum
Sinemde kavru lan közüm,
Çınlıyor kulaklarımda
Gecemi aydınlatan naif sözün

Gah ağlar gah inlerim
Zindan oldu sensiz gecelerim
Dolandı canıma aşk zincirin
Senin elinde divaneyim
İçin için içim kanar

Hakk'tan dileğim,
Seni vurmasınlar
Yarama dokunmasınlar.

Tenim yangın yeri
Diller lâl
Yürek zindan olmuş

Yaşıyorsan kalma na mekan
Göçtünse inşaallah cennet mekan
Dilerim Allah'tan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342258/ey-iki-gozum.html>

Çocuk Olmak

Özlüyorum;
Çiseleyen yağmurla toprak olmayı,
Yeni doğumda Cennet kokusunu

Kursakta kalan sevinci özlüyorum
Sustukça biriken içimdeki baharı
Büyüme tütüyor dumanında çocukluğumun
...

Gurursuz ve kibirli ağgözlü insancıklar
Sırtlan olup karşımda it gibi ürüyor
Hatta benimle insan gibi yürüyor
Alışamıyorum büyük olmaya!
...

Ne çabuk büyüdüm ihtiraslara yenik
Kılıç sallardum kendi baharıma

Çizgilere basmadan oynamayı
Aşkla gazoz kapağını toplamayı
Dünya mavi bilye olduğunda
Çocuk kalmak istiyorum
...

Ne vardı?
Mevsimin kış olduğunu anlamadan,
Ejderhaların olmadığı dünyada
Baharımı çürütmek için geldiğini bilmeden
Uyanmadan büyük olsaydım ne vardı?

Ve arzuların hayasız büyüdüğünü,
Yüreklerin yanmadan öldüğünü hiç anlamasaydım.

İnsanları tanımadan büyümeyi özlüyorum.
Her nefesi yalnız almayı
Sessiz ve büyük olmayı.

Yazılamayan kelimeler sakladık
Büyüyen çocuğun küçük ellerinde.
Aynada kaybolan çocuklar var şimdi.

Hep büyük davranan çocuklar var
Çocuk kalan büyüklerle birlikte.
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342457/cocuk-olmak.html>

Onun da Avradını

Taşlama babında.
muhibirliği meziyet zannedene ve bunu kabul gören ağaya

...

Yalan dedin mi ağaya koşar gelir
Şahit olmaya hazır, her şeyi verir
Anasını da katar, döker devirir
Doğru söylemez, onun da avradını

Talimatla hizmet eder ağasına
İzin de vermezse gitmez anasına
Haysiyetsizdir, verir en ala'sına
Yalancı değilse onun avradın

Ağası pislerse piçleri temizler
Ortalık malı ağa, onlar kerizler
Yaptığı yalakalık, iti semizler
Semizlenmezse de onun avradını

Ağa gelmez ise camiye de gitmez
Talimat geldi evinde bile yatmaz
Anasına sövdürmek ala'ya yetmez
Anasına sövdürmezsen de avradını

Bir it gitti, belli değil kalan kaç it
Giden itin bıraktığı bir avuç bit
Ağa edepsiz ise bunlar uymasın
Ağa gibi şerefsizin avradını

...

sözler küfür algılanmasın
taşlamanın en hafifidir yazdıklarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342865/onun-da-avradini.html>

Komşumun Adı Müjgan

(müjgan=kirpik)

Abla Fahriye'sinin şuh güzelliği,
Kutu gibi küçücük ev isterdi özelliği,
Israrla bacası uzun derdi.
O balkona, çamaşır ipine asacaktı
Diktiği eteği ile melek gibi gösteren beyaz gömleği.

Soyunur giyinirdi kırık aynalı odada
İzlerdim zevkle her zaman karşımda
Vardım sanki ya yedi ya altı yaşımda

Odasının birinde yatacakmış,
Diğerinde soyunup oturacakmış.
Bir odasında hep ayna varmış.
***

Severdi
-Hişt oğlan! derdi seslenirken. Çağırırdı yanına bir parça bal yüzüksüz parmağında, bazen de elma şekeri ya da muhallebi. Masasında sandaye üstüne kitap verirdi. Elleri saçımda makastan sonra yedirirdi.

Evini hayal ederdi dizinde otururken
Saçlarımda bir çift el rüzgar vururken
Gezerdi ince uzun parmak, dururken
**

O kitaplalarla büyüdüm.
Boylanayım diye verdi şekeri gizli.
Evlenecekmiş şeker oğlanla lakin ben evlenir miymişim o'nunla. Severdi gizli gizli.
Kucakta gezdirirdi.

Güneş yıkardı tepeden aşağı evi
Batmaya yakın saatte oluşurdu
Gölgelerin figürü, kanadının devi
***

Saçları kızıl olsun istedim patlıcan moru yaptı. Büyüdüm ya sanki bana taptı. Her mektubu okuttu yaktı, her zaman yutkundü kalktı. Vah dedi vah! Şeker oğlan keşke büyük olsan. Boynuna da alırdı arada, korkarsam yukardan, sarılırdım narin boynuna.

Gözlerimle anlaştı mı sanki müjgan
Su içerdik dereden içmeyen pişmam
Müjgan ıslanır süzülür yanağımdan
****

Önce upuzun saçları idi esnesinde,
Sonra kesik kaldı boynu da sesi de. Teni buğdaydı, narin elleriyle sardı. Tombul memeleriyle kucaklardı. Sımsıcak sarar "tomnişim al yanaklım" der makaslardı.

Sesizce gezerdi sütü elde lakin
Ya içersin ya da yerim "gözlerim"
İçimi gıdıklardı sarmaları sakın
Hep yedirirdi, "büyü de gidelim"
****

Bir gün adam geldi eve, dediler babası, bazıları da kocası. Bilmedik kimin nesi amma kesildi sesi. Yoktu o günden sonra hikayesi. Duyduk memlekete gitmiş. Hayalindeki evi de virane imiş.

Güçlü kolları et dolu naif bilekleri
Açılıp saçılırdı mini kısa etekleri
Dolma biber parmağı, yemekleri
****

Sekiz yaşımda gitmişti Müjgan. Görmedim daha lakin yanımda kaldı, gözlerimde ıslanandı.
Ne zaman gittin de küçülüp geldin a kara gözümü siperi. Nerden çıktın yamaca, nerde kaldı o uzun baca.

Daha sekiz olmadım. Yılları sardım
Müjganı başımda gözümde taşıdım
Şimdi genç ve liseli müjganlıyım
*****

Bir kız vardı sınıfta, adı Müjgan. O na kirpiğim derdim. Adını demezdim ilk aşkıma inat. Kızıl saçlar kalın parmakları,
zayıf boynu ve kulakları.

Kucağında taşıyandı, dizinde yatıran
Öpücüklerle boğup, sırtımı kaşıyan
Baldırına sarıldığımda saç okşayan
***

Okul bitti adam olduk ya, durmadan daldan dala konduk. Mahallemin güzeli, Eros'un okunun hedefi, kalbimin
cezbedeni. Çocukluk aşkımdı Müjgan.

Hep tombişim derken kızardım,
Makasıyla ilk yanaktan kızardım. Yetişkinlikte utanan kızlara ardım.

...

İki aşkımdın adı da kirpik. Gözümün sürmesi Müjganlarım. Ne diye karşıma çıkanlarım adları aynı, canlarım. Lakin
sönük ciğeri var canımın candan gayrı. Duyduk bir gün önce yatmış, daha da kalkmamış.

Genç müjgan rahatsızdı.
Canından bıkmış, tatsızdı.
Göçtüğünde sevdam, nikahsızdı.
***

Berduşa çıktı adım, dur durak bilmedem sahipsiz kaldık. Elden tutan yok, çevreye daldık. Bir adam olmadık.

Yaş oldu on dokuz adamlıkta yokuz
Karabatak olduk, gecelerde *okuz
Kahve bizim bar bizim, pavyondayız
***

Süzülürdüm geceye, dudakların tadını karıştırır oldum. Her gün birine sarılıp, gelmeyene darılır oldum. Hiç bir kadın
tat veremez mi insana.
Doyumuz oldum. Posedion'un sağ koluydum. Daha aklıma gelmezken yolda gördüm O'nu

Kafayı bulmuş yaşıyorum gecede
Sofra çırpan kadın sarkar pecede
Dilim lal, ne desem olur hecede
***

Kırçılanmış saçlarında aklar var, yüzünde gençlik güneşi vumuş hilal, beyaz teninde naif ve uzun parmaklar. Halen
yüzük takmamış. Gördüğüm Müjganmış.

Hangisi bu İlahi, gönlüm sarhoştur
Müjganlarım olsa da hangisi hoştur
Çakır keyif daldım, bilet kesen adam
***

Giriş bir yüzlük, bahşiş yanında. Anlamadım lakin serde hoşluk var.
İlk - son farketmez müjganları.
Daldım odaya baktım biri orda ...

Yatak ışık loş, boşluk, iğrenç koku
Her gün yüzlerle yatan erosun oku
Kadın mı ceset mi yumuşak doku
***

Gül memesini öperken incitmeden dokunan hoyrat ellerinin altında pamuksu yumuşaklık var baldırında.
Biliyor bu dokunuşu hatırlıyor. Yüzünü yüzüne sürerken "tombişi" gözünde canlanıyor.

Hafif esinti var açık camdan,
Almadığı duyguları alıyor ...
Biliyor bu kadını dilini yalıyor.

***

Sarhoş olduğunu düşünüp anlamıyor ancak zevkin şahikası bitince ayılıyor. İğrenmiş mi sevmiş mi, ne işi var burda, daralıyor.

Yan yana yatarken söyleniyor

-Adın ne?

Janet derler adıma. Satıldım buraya

Gerçeği?

Eskiden kirpik olur çağlardım.

Arada kendimi deliye bağlardım.

Bazen de Müjgan'a ağlardım. ...

Anlıyor oğlan, bu kadın Müjgan

Seninki ne? Diyor kadın

-Yok adım ama tombişim diyen aşkım vardı. Yeri dolmadı.

Sarardı senin saradığın gibi demedi.

Çocuğu gibi sarardı.

Sonra hazan, mevsim kendi sarardı! Söylediğime inanmadı.

Kadın da söylendi;

Elma şekerli muhallebim vardı.

Tombiş der sarardım.

Simdi hazandayım ...

Tanımazlar gibi yaparlar

Sonra tekrar yaparlar

Zaman geçmez taparlar

...

Üzölmeye değmez

Hikayesi varsa da gerçeği yoktur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343755/komsumun-adi-mujgan.html>

Mahallenin Velisi

Deli Veli^

Aklını yitirmiş dediler bir adamdı,
Akli dengesi mi bozulmuş,
Mecnun mu olmuş?

İmamdım köyün birinde,
Yolda belde, tarlada serinde
Alaca karanlıkta gecenin birinde
Karşılaştım ikide birde

Coşkun ne gezersin bu saate?
Davranışları aşırı ve taşkın olan
Çılgın anlamı vardı adında.
Cevap vermezdi ileri geri sallanıp
Beklerken yerde, akli kadında.

Gören bizi sanır deli, konuşuruz
Usludan yeğdir akıllıdır delimiz
Bu öfken kime, desene neye nelere,
Diş biler sürekli bilinmeyenlere
Namluda çıkacak fişek, yayda ok

Söylenirken kaçır bazen dilinden
-Ben delinin biriyim,
-Ateşe girerim, severim
Boynunu kırar gebertirim
...

Delisi olmak derler ya, nerdeyse her sabah yolumda Coşkun

Konuşurken akıllıdır, bazen uçarıdır
Deli deli akar lafıda bura bura tıkar

Konuşmaz hiç, suskun, kimseyle
Elindedir heybe gibi eyer gibi kese

Görünce yolda önce utanır edeple
Sonra açılır geveze de denmez söze
...

Allah için tutmak isterim elinden
Lakin saklıyorum çomağı deliden

Herkesi bilir anladım, köyde tanır
Acırım, derler deli deliden hoşlanır

İki kişi var hep kızır onlara okur
Taş atsan delime ucu bana dokunur

Dedim Coşkun kimin kızı güzel,
Doldu bir anda çağladı,
Hıçkırığa bağladı.

Ne oldu anlamadım,

Sessizce sükut etti, dağladı.
İkrar dedi iftira dedi yine ağladı.

Deliye bal tattırmışlar, çarşıda katran bırakmamış,

Nefes aldı açtı, durdu konuşmaya
Deliye döndü başladı anlatmaya

- Hoca,
Hocam bana her gün bayram
Dediler ardımdan kapıyı çalmış
Ne edep bırakmış ne haya, kaçmış

Yapmadım, iftira tuzak kurdular
Girdiğim kapıda olan iki duldular

Bir kadın ölmüşmüş bana buldular
Geldi cenderme kelepçe vurdular

Bana da demediler hakime sordular
Bir anamdan bir bende konuştu

Çıkardılar Mahkemeye
Ey hakim derler deli adımlı severim
Adım Coşkun, sokaklarda gezerim

Girdim eve amma oraya çağırıldı
Kadın iki idi biri kör biri sağırıldı

Yemek kabı vardı, elinde tencere
Rüzgar esiyordu, açtı pencere

Bir kişi çıktı dışarı atladı camdan
Tencere düştü yere sağır kadından

Kör olan kapı önünde yatıyor
Ses yok da nefes feryat figan

Aradılar orman bekçisi aldı beni
Dediler yakaladık, yırttılar yeni

Diyemedim, ablam çağırıldı diye
Dövdüler beni taş, sopa niye

Açtım gözümü sarılı idi kel kafam
Kaybettim sanki, gelmiyor irfan

Ne zama buraya geldim gözüm açık
İlaçla uyuttular hep şuurum kaçık

Hatırlıyorum adamı, kaçıyor camdan
Keser vardı elinde, kanıyor sapından

Hayal geliyor arada, yok hafızam

Çok dövdüler sanki korkar oldum
Düzelmedi bendeki, saçları yoldum

Çıktım revirinden düşürdüler yola
Düşmesin diye girdiler iki kola

Böyle oldu adımdaki deli
Karar ver, demeli mi, gülüp geçmeli mi?

Şimdi bana ceza ver kalayım içerde
Yoksa yakacam köyü, yangın içerde

...

Karar vermiş hakim bırakmış salmış
Coşkun köyde, akli da orda kalmış

Biraz eksik geldi, gittiğinden farklı
Duruşu bakışı değişik yandan çarklı

Ne yapsalar düzelmedi bizim deli
Çok özledim Coşkun, görmeyeli

....

Dediler bir gün girmiŐ ieri
Camdan kaanı görmüŐ firari.

KoŐmuŐ ardında yetiŐmiŐ bari
YakalamıŐ da kalmamıŐ mecali

ZorlamıŐ bunu adam, kurtulmuŐ
Kaarken atmıŐ cingi taşı vurmuŐ

Tam kafasına deĖmiŐ attığı taş
Delinin taşı ilk defa yarmıŐ baş

Yine gitmiş hakime; demiş söyle
AnlatmıŐ hepsini, oldu böyle böyle

Hakim istemiŐ doktor raporlu kağıt
Gelmiş hemen vermiş olumlu kanaat

Aslı ordan gelirmiŐ deli olmuş veli
Artık kağıdı var olmuş tescilli
Artık deli veli, evliyadır kendisi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343970/mahallenin-velisi.html>

Üşütme Gözlerini

Üşütme

Ayaz gecelerde dökülen yaşların iz yaptığı kahvelerin dökülmesin
Titrek ve korkak gözlerinin rengini üşütme ki mavileride kalsın
Kaçmasın dünyaya açılan kapının canlılığı, kapatma gecelere...

Günaha doymadan beklerken
Geceler rengini sıyırmadan giyindiği çıplaklığı unutan fani beden
Sorumlu olamazlar gözlerinden

Yıldızların bakışı kavakların altından daha da soğuk duruyor
Çıplaklık, yıldızlı gökyüzü de benim kadar üşür mü mezarında

Musalla taşının soğukluğu güzelim hevesini kırmasın,
Mezarımda üşüsem de oralarda sen üşütme

Yıllarımı geri ver,
Çürüttüğüm ömrümü ve onmayan hayatımı,
Sende kalmasın salası okunan bedenimin kefareti..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344433/usutme-gozlerini.html>

Duyduğun Ölümün Sesi

Yastığımda hikayelerimi, bakışlarını
Sıcak kalmış anılarımı uyuttum.

Doymadığım bakışlarını göğsümde sabahlara yatırdım.

Dozulmaz dokunuşların vardı.
Rahatsız olma, kalkma,
Bakışlarını kaçırma...
Nefes almazdım.

Sen uyu rüyalarda, sakın kıpırdama
Değişmesin nefes alışların, alışlarım,
Alışılmışlarım da yok sen de yoksun,
Gelirim dedin giderken, beklemiştim.

Zaman geçmedi,
Dünya gelinlik giymişken,
sabah fakirlikten kalan zenginliğimle
Uyandım yarınlara

Toplanmış insler cinsler,
Herbiri bir yerde seni bekler.

Dışarı zemheri,
Dışarı kar
Dışarda yatıyor yar.

Buz kesmiş solgun bedenini ısıtıyorum
Demek istediğim Yar
İzin vermediler yatmana
Ne onlar ne de kar.

Sıcak yatağında halen kokun gelir
Her uğradığımda yanına.

Bade oldun meylerde, seni içtim
Hasat zaman geçti seninle biçtim
Hazanlardan bahara sensiz geçtim

Ne zaman geçtin hayattan
Binmem daha düştüğümüz attan.
Gidişinle neler değişti bilsen
Sanki geçiyoruz sıradan

Mezar taşındaki adınla soldun
Oturduğumda, taşına baş koydum
Omuzumda güç boynumda koldun
Gittin sessizce Azrail'le bir oldun

Sen gidince şehrin ışıkları körsendi
Seninle parlıyormuş, sabah gelmedi
Geceler loş, sokaklar boş kaldı
Yağmur bulutu şehirden gitmedi

Sandal çıkmadı denize,
Dalgalar sahile vurmadı
Kokun yaktı doldu genize
Saatler bile kurmadı
Zaman durdu bize

İki kürek, üstüne toprak attık
İnan o kötülüğü de yaptık

Hayallerin eskidi, çerçeye sattık
Yeni hayal büyümedi battık.

Şimdi yanaklarda ırmak izi var
Kahvelerin bulut ağırlar
Kızıl saçlarını rüzgar tarar
Baharlar geçti senden
Ölümün sesidir bize kalanlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344544/duydugun-olumun-sesi.html>

Söyle Yar

...

Sessizce ayrılıp terk edip gidişin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344693/soyle-yar.html>

Yaram Üşür

Sen diye,
Senin için kendini feda eden, dilde kalan ağıtların peşrevinde kirpik kirpik yaramdan gözyaşı dökülür

Kollarında oldu ne olduysa
Karanlık kaldı gözbebeğinin yanında aydınlık.

Bölündü gündüzüm,
Sabah çiyi düşen gözlerin nur gibi indi güne
Karanlık ne ki iki gözüm!
Aydınlık korktu gözündeki nurdan

Yanarken aşk diye,
Hüznünü sevince boğmuş gözlerin.

...
Çeperini çatlatan bedenim kaldı yangınında,
Kanmıyorum suya. Susuyorum ellerinde.
Gözlerimi kapatınca
Ölüm ışımasını diye tavanda asılı kalıyorum.

Ve gözlerin yağıyor ağıtlardan
Dökülen çiy damlasındaki buluttan

Ne oldu güzel!
Kirpiklerine sabah çiyi düşmüş
Bulutlar nemini senden alıp, pınarlarına ortak mı olmuş.

Gözbebeğinin ışıltısı gibi sancı veren ağıt kalmış dilinde
Aydınlığıma inat kanayan yaram üşür

...

Kutsal kasandeki sıcaklık vuruyor
dilim damağımda kuruyor
Kürek kemiğinin deresi şelale misali
Şuh kahkahanla çoğalıyor.

Ruhunun azadı için açtığım bedenindeki her delikten
Bakışında yok olan yaramın yanında
Gün yüzü görmeyen dertler çağlıyor

Aydınlık bilmeyen teninde dolaşırken
Üşüyen gözlerimin üstünde yaram kaniyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412146/yaram-usur.html>

Yol mu Var

Ah-u zarım Dostum, çalar söylerim
Sen çığır garibim, sessiz dinlerim
Yangın yeridir gönlüm hep gizlerim
Senden öte gitmeye ah! yol mu var

Gaybdan gelmezse onu benden işit
Harlandı yangın! hepimize eşit
Cehennem ceza, Cennet ödül ise
Ateşden öte düşmeye yol mu var

Duru söyledi, seni kim dinleye
Ateş yakar inim inim inleye
Ağzın söyler ise kulak bilmeye
Rabbime duadan gayrı yol mu var

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412468/yol-mu-var.html>